

SINHALI

මුලික ප්‍රතිපත්තිය

Co-operative office for Call & Foreigners Guidance at Sultanah

The Co-operative Office for Call & foreigners Guidance at Sultanah
Under the supervision of Ministry of Islamic Affairs and Endowment and Propagation and Guidance
Tel. 4240077 Fax 4251005 P.O.Box 92675 Riyadh 11663 E-mail : Sultanah22@hotmail.com

أصول العقيدة

أعدّه وترجمه للغة السنهالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الأولى ١٤٢٠/٦

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي ، ١٤٢٠

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات (الزلفي)

أصول العقيدة - الزلفي

٣٦ ص ١٧/١٢ سم

ردمك : ٩٩٦٠-٨١٣-٦٤-٩

(النص باللغة السنهالية)

١- العقيدة الإسلامية أ- العنوان

٢٠/١٦٠٧

٢٤٠ ديوي

رقم الأيداع : ٢٠/١٦٠٧

ردمك : ٩٩٦٠-٨١٣-٦٤-٩

الصف والإخراج : شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أصول العقيدة

මූලික ප්‍රතිපත්තිය

තවහිද් (ඒකදේවත්වය)

ඒකදේවත්වය යනුනේ, අල්ලාහ් තආලාට හිමි වන හා මහුට වැදුම් පිදුම් කිරීමට අනිවාර්ය කළ යුතු දේ මගින් මහු ඒකත්වය කිරීමයි. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ الذاريات: ٥٦

තවද, පින් හා මිනිස් වර්ගයන් මාහට ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතනවී මාගේ අණ පිළිගෙන පිවත්වීමට හා මාහට පමණක් වැදුම් පිදුම්) කිරීමට හැර මා මැවූයේ නැත. (51:56) තවද අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ النساء: ٣٦

තවද, අල්ලාහ් තආලාට (පමණක්) වැදුම් පිදුම් කරන්න. තවද, මහුට කිසිවක් සමාන නොකරන්න. (4:36)

තවහිද් (ඒකදේවත්වය) කොටස් තුනකි. ඒවා තවහිදුල් රුබුඛියියා, තවහිදුල් උලුඛියියා හා තවහිද් අස්මා වස්සිකාත් යනාදියන්ය.

1. තවහිදුල් රුබුඛියියා

එය මවතු ලැබූ දෙයින්ද, විශ්වය පරිපාලනය කිරීමේ තුලින්ද අල්ලාහ් ඒකත්ව කිරීමයි. මහු ආහාර සපයන්නාය.

ජීවන කරත්තය. විනාශ කරත්තය. අහසේ හා පොළොවේ පාලනය ඔහු සතුය. අල්ලාහ් තආලා මේ බව මෙසේ පවසයි:

﴿ هَلْ مِنْ خَالِقِ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَاطْرُ ۙ ۳ ﴾

අල්ලාහ් හැර අන් මැවුම්කාරයෙකු සිටින්නේද? ඔහු ඔබලාට අහසෙන් හා පොළොවෙන් ආහාර ලබා දෙන්නේය. ඔහු හැර (වැඳුම් පිදුම් කිරීමට සුදුසු) දෙවියෙකු නොමැත. (35:3) තවද, අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි:

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ۱: الْمَلِكُ ۝ ۱ ﴾

කවරෙකුගේ අනෙහි රජකම (සර්ව පාලනය) තිබේද? ඔහු ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නයාය. ඔහු සියලු දේ කෙරෙහි ශක්ති වන්නයාය. (67:1) විශ්වයේ සෑමහි ආධිපත්‍යයා අල්ලාහ් තආලාය. ඔහුගේ නිගමනය පරිදි එය පවතින්නේය.

පාලනය කිරීමෙන් අල්ලාහ් ඒකත්වය කිරීම යනුනේ, ඔහු සියලු මැවීම් පාලනය කිරීමයි. අල්ලාහ් තආලා එය මෙසේ පවසයි:

﴿ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ ۴: الْأَعْرَافِ ۝ ۴ ﴾

දැනගන්න මැවීමද පාලනය කිරීමද ඔහු සතුය. අල්ලාහ් තආලා ඉමහත් ශ්‍රේෂ්ඨවන්නයාය. ලොව වැසියන්ගේ පෞෂකයාය. (7:54) මෙහි සියලු මැවීම් පාලනය කිරීමද අඩංගුවේ. මිනිසුන්ගෙන් සුළු පිරිසක් මෙම කොටස ප්‍රතික්ෂේප කරති. මවුහුදු තම හෘදයන් මෙය තහවුරු කරන අතර, ප්‍රසිද්ධියෙන් (පමණක්) ප්‍රතික්ෂේප කරති.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَجَاهِدُوا بِهَا وَأَسْتَيْفِنَهَا أَنْفُسَهُمْ ﴾ النمل ١٤

මවුන්ගේ භාදයන් (සත්‍ය බව) ස්ථිර කළද, මවුහු ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කළහ. (27:14)

2. තවහිදුල් උලුහිසියා

තවහිදුල් උලුහිසියා යන්නේ, සියලු වැදුම් පිදුම්වලින් අල්ලාහ් තආලා ඒකත්ව කිරීමයි. මිනිසෙකු අල්ලාහ් සමඟ වැදුම් පිදුම් කිරීමට හා ලගාවීමට අන් කිසිවෙකු තෝරා නොගත යුතුයි. අල්ලාහ් පවසන පරිදි මෙම කොටසෙහි තේරුම, 'අල්ලාහ් තආලා මැවීම් සියල්ල මැවුවේ මහු (ට අවතනවීම) සඳහාය' යන්නේය.

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ الداربات ٥٦

මිනිස් හා පින් වර්ගයන් මාහට ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතනවී මාගේ අණ පිළිගෙන පිවත්වීමට හා වැදුම් පිදුම්) කිරීමට හැර, මා මැවුවේ නැත. (51:56) මහු දුතයන් වච්චෙද, වෙද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද මෙම තවහිදිය කරාය. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

الأنبياء: ٢٥

(තබ්තුමතී) 'නියතවශයෙන්ම, (වැදුම් පිදුම් කිරීමට අයත්) දෙවියා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත, එනිසා මාහටම වැදුම් පිදුම් කරන්න' නම්වූ නියෝගය (වහි) පහළ නොකර කිසියම් රජුල්වරුන් (දුතයන්) අපි මෙට

පෙර නොඑව්වෙමු. (21:25) තවහිදයේ මෙම කොටස, දුත යන් තම සමාජයන් කැඳවූ අවස්ථාවෙහිදී මුෂරික්වරුන් (අල්ලාහ්ට හවුල් කරන්නන්) ප්‍රතික්ෂේප කළ කොටසෙකි. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි:

﴿ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يُعْبَدُ آبَاؤُنَا ﴾ الاعراف ٧٠

එයට මවුත් ‘අප මුතුන් මිත්තන් අඳහිමි කළ දේව වරුන් අතහැර, අල්ලාහ් පමණක් අඳහිමි සඳහාද මග අප වෙත පැමිණ (කඳවා) සිටින්නේ?’ යනුවෙන් ඇසීහ. (07:70)

මෙම කාරණාවන් අනුව කිසියම් වැදුම් පිදුම් වර්ගයන් අල්ලාහ් හැර අන් කිසි අයටද, සමීපවූ මලාආකාවරුන්ටද, (ආගම්) පහළවූ රජුවරුන්ටද, යහපත් වලිවරුන්ටද (දේව ගැත්තන්) හා අන්කිසි මැවීමිවලටද යොමුකිරීම වලංගු නොවන්නේය. කුමක්නිසාදයත්, වැදුම් පිදුම් සියල්ල කළ යුත්තේ අල්ලාහ්ට පමණි.

3. තවහිදුල් අස්මා වස්සිපාන්

මෙය අල්ලාහ් තආලා තමා ගැන තම (අස්මා) කළ හෝ ලක්ෂණ (සිඟාත්) කළ හෝ තබා මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ් ගැන තමකළ හෝ ලක්ෂණ කළ දේ මගින් විශ්වාසය කිරීම හා එම විශ්වාසය කිසියම් වෙනස් කිරීම, වසංකිරීම, ප්‍රමාණ කිරීම හා උදාහරණ කිරීමෙන් තොරව මහුගේ මහිමයට මඟින පරිදි පිළිපැදීමයි. යථාර්ත යෙන් අල්ලාහ් තමා ගැන තමකළ දේ විශ්වාස කිරීම සියලු දෙනාටම අනිවාර්යවේ.

උදාහරණයක් ලෙස අල්ලාහ් තමා ‘හයිසුල් ශෙකසුම් (නිත්‍ය පිවමාතයි) යනුවෙන් තම කරයි. මෙහිදී ‘හයිසු’

යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ මහුගේ නාමයෙන් (අස්මාවෙන්) එකක් බවත්, මෙම නාමය විනාශයෙන් තොර සම්පූර්ණ පිවිත්‍යයක් (හයාත්) වර්ණනාවන මහුගේ ලක්ෂණයෙන් (සිපාත්) එකක් බවත්, තවද, අල්ලාහ් තමා සමීචන් (අසන් නාය) යනුවෙන් නම්කරයි. එය මහුගේ නාමයෙන් (අස්මා) එකක් බවත්, එය ඇසීම (සමීච) වර්ණනාවන මහුගේ ලක්ෂණයෙන් එකක් බවත් විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යයි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසයි:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُدُّ اللَّهُ مَغْلُوبَةً، غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا، بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفِقُّ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة : ٦٤

අල්ලාහ්ගේ අත වසා ඇති බව යුදෙව් පවසති. මවුන් ගේද අත් වසා තිබේ. මෙසේ කීමෙන් මවුහු ශාපයට ලක් වූහ. තවුන්, අල්ලාහ්ගේ දැත් විවෘතව ඇත. මහු සිය හිතුවමය පරිදි විසදම් කරයි. (5:64)

අල්ලාහ් තඤාලා තමාට විශාල වශයෙන් දානය කිරීමේ දැත් තිබෙන බව පවසයි. එනිසා මහුට දානයෙන් හා ප්‍රධානයෙන් යුත් විවෘත දැත් තිබෙන බව විශ්වාස කළ යුතුයි. එනමුත් මෙම දැත් ගැන සිතින් රූපනය කිරීමෙන්ද, මුඛින් ප්‍රමාණ කිරීමෙන්ද, මවනලද දැත්වලට උදාහරණ කිරීමෙන්ද වැළකී සිටිය යුතුයි. කුමක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසයි:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى : ١١

මහු හා සමාන කිසි දෙයක් නොමැත. මහු ශ්‍රවණය කරන්නාය. තෙත් යොමා සිටින්නාය. (42:11)

තවහිදයෙහි මෙම කොටසේ සාරාංශය වන්නේ අල්ලාහ්

තඤාලා හෝ තඛිතායකතූමා නියම කළ අල්ලාන්ගේ අස්මා (නම්) හා සිඟාන් (ලක්ෂණ) යථාර්තයෙන් කිසියම් වෙනස් කිරීම්, උදාහරණ කිරීම්, ප්‍රමාණ තීරීම් හා වසංකිරීමකින් තොරව ක්‍රියා කිරීමයි.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාන් හි තේරුම

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාන්, මෙය ධර්මයේ අත්තිවාරමකි. මෙයට ඉස්ලාම් ධර්මයේ ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් හිමිව තිබේ. මෙය ඉස්ලාම්හි අතිවාර්ය කරුණුවලින් ප්‍රථම කරුණෙකි. ඊමානයෙහි කොටස්වලින් උසස්ම කොටසෙකි. ක්‍රියාවන් පිළිගනු ලබන්නේ මෙය මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් හා එහි පරමාර්ථය කරා ක්‍රියා කිරීමෙනි.

ඇත්තවශයෙන්ම මෙහි තේරුමවන්නේ නැමැදීමට සුදුස්සා අල්ලාන් තඤාලා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බවය. තමුත් අල්ලාන් හැර මවත්තෙකු නොමැත හෝ ඔහු හැර ගවේෂණය කරන්නෙකු නොමැත හෝ ඔහු හැර අන් කිසිවක් නොමැත හෝ යන තේරුම (පමණක්) නොවත් නේය. මෙම වැකියට අංග දෙකක් තිබේ.

1. නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම
 එය 'ලාඉලාහ' නැමැදීමට සුදුසු කිසියම් දෙයක් නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම.
2. ඇති බව ප්‍රකාශ කිරීම
 එය 'ඉල්ලේලාන්' නැමැදීමට සුදුස්සා අල්ලාන් පමණක් ඇති බවත්, ඔහු අසාමාන්‍ය බවත් ඔහුට කොටස් කරුවන් නොමැති බවත් ප්‍රකාශ කිරීම.
 එබැවින්, අල්ලාන්ටම වැළුම් පිදුම් කළයුතුයි. තවද, ඔහු

හැර අන් කිසිවෙකුට වැදුම් පිදුම් වලින් කිසිවක් නොකළ යුතුයි. යමෙකු මෙම වැකිය තේරුම්ගෙන එහි පරමාර්ථය කරා මීර්කයට පිටුපා, ඒකදේවත්වය පිළිගෙන, ඒවා නිශ්චය කරමින්, ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නේද, මහු සත්‍ය මුස්ලිම්වරයාය. තවද, යමෙකු මෙය නිශ්චය කිරීමෙන් තොරව ක්‍රියා කරන්නේද, මහු මුනාෆික් (කුහකයා) ය. තවද, යමෙකු මෙම වැකියට එරෙහිව මීර්කයන් කෙරෙහි ක්‍රියා කරන්නේද, මහු මුචින් ප්‍රකාශ කළත්, මුෂරික් කාෆිරය.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් හි විශේෂත්වය

මෙම පරිගුද්ධ කලිමාවට (දිව්‍ය වැකියට) අප්‍රමාණ විශේෂයන්ද, අධික ප්‍රයෝජනයන්ද තිබේ.

01. අපායට නියමවූ ඒකදේව වාදීන් එහි ස්ථිරව සිටීමෙන් වැළකවීමට හේතුවේ. බුහාරි සහ මුස්ලිම් ග්‍රන්ථවල සඳහන් පරිදි නම් නායකතුමා මෙසේ පවසයි:

(يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ،
 وَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَيُخْرَجُ مِنَ النَّارِ
 مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذُرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ.) رواه البخاري ومسلم

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවසන යමෙකුගේ සිතෙහි තිරිගු පිටි ප්‍රමාණයක කුසල් තිබේ. මහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවසන තවත් යමෙකුගේ සිතෙහි තිරිගු ඇට ප්‍රමාණයක කුසල් තිබේ. මහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවසන තවත් යමෙකුගේ සිතෙහි පරමාණුව ප්‍රමාණයක කුසල් තිබේ.

මහුද අපායෙන් නිදහස් වෙති.

02. මිනිස් හා පින් වර්ගයන් වෙත ලද්දේ මෙම (කලිමා) දිව්‍ය වැකිය නිසාය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۗ الذَّارِيَات: ٥٦ ﴾

තවද, මිනිස් හා පින් වර්ගයන් මාහට ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතැන්වී මාගේ අණ පිළිගෙන මාහට පමණක් වැඳුම් පිදුම්) කිරීමට හැර මා මැවූයේ නැත. (51:56)

03. දුතයන් පවත ලද්දේද, වෙද ග්‍රන්ථ පහළවූයේද මේ සඳහාය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۗ الْأَنْبِيَاء: ٢٥ ﴾

තබ්තුමනි, මට පෙර එවූ සෑම දුතයෙකුටම 'නිශ්චය වශයෙන්ම වැඳුම් පිදුම් කිරීමට අයත් දෙවියා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. එනිසා මාහට වැඳුම් පිදුම් කරන්න'. යනුවෙන් අපි වහී මගින් පවසා ඇත්තෙමු. (21:25)

04. මෙය දුතයන්ගේ කැඳවීමේ යතුරය. සෑම දුතයන්ට මෙය කරා කැඳවුණි. මවුන් තම සමාජයන් කැඳවූයේ මෙසේය.

﴿ ...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ الْأَعْرَاف: ٧٣ ﴾

අල්ලාහ්ට වැඳුම් පිදුම් කරන්න. මහු හැර මට්ටාට කිසියම් දෙවියෙකු නොමැත. (7:73)

05. මෙය අල්ලාහ් සිහිකිරීමේ දික්රී (භාවනා) වලින් ශ්‍රේෂ්ඨ යෙකි. තබ්තායක තුමා මෙසේ පවසයි:

(أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)
رواه مالك في الموطأ

මෙද මට පෙර ආ නබිවරුද පැවැසූ වැදගත් දිව්‍ය වැකිය
'ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් වන්දනු ලා ඡරිකලහු' යන්නේය.
(මුවන්නා ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් හි කොන්දේසි

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් කොන්දේසි හතකින් සමන්විතයි.
දාසයෙකු මෙයින් කිසිවක් කිසියම් වෙනස් කිරීමකින්
තොරව එකසේ පිළිපදින්නේද එවිට මෙම කලිමාව වලංගු
වේ. ඒවා මෙසේය.

1. දැනුම

වැළකීම (ප්‍රතික්ෂේප කිරීම) හා නිරතවීම (ස්ථිර වීම)
යන තේරුමද, ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමේ අවශ්‍යතාවයද
වටහා ගැනීම.

අල්ලාහ් වැළුම් පිළුම්වලට සුදුස්සාය, ඒකීකයාය, මහුට
හැර අන් කිසි කෙනෙකුට කරන වැළුම් පිළුම් වලංගු
නොවන බව දාසයෙකු වටහා ගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා
කරන්නේද, යථාර්තයෙන් මහු නමා බුද්ධිමතාය. අල්ලාහ්
මෙසේ පවසයි:

﴿ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ محمد : 19

එනිසා දැනගන්න, නිශ්චය වශයෙන්ම අල්ලාහ් තආලා
හැර (වෙනත්) කිසියම් දෙවියෙකු නොමැත. (47:19)
නබි නායකතුමා මෙලෙස පවසයි:

(مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه مسلم

කවරෙකු, වැදෑම් පිදුම්වලට සුදුසුසා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බව තේරුම් ගෙන සිටියදී මරණයට පත්වෙන්නේද, මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2. නිශ්චය කිරීම

මෙය මිනිස් හා ජීන් වර්ගයේ මෛත්තන්වරු (යක්ෂයන්) පතුරුවන සැකයෙන් තොරව, තම සිත සන්සුන් වනසේ නිශ්චයකර ඡහාදා (සාක්ෂිය) ප්‍රකාශ කිරීමයි. නමුත්, එය ස්ථිරයෙන් හා නිශ්චයෙන් කිව යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا ﴾

الحجرات: 15

නියත වශයෙන්ම (සත්‍ය) විශ්වාස වන්නයන් කවරෙහුද යත්, මවුත් අල්ලාහ් හා මහුගේ දුතයා කෙරෙහි විශ්වාසය කිරීමෙන් පසු (මේ ගැන කිසියම්) සැකයන් නොකර සිටින්නන්ය. (49:15) නඹිතුමා මෙසේ පවසයි:

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرُ

شَاكٍّ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه مسلم

අල්ලාහ් හැර අන් දෙවියෙකු නොමැති බවත්, මා අල්ලාහ්ගේ දුතයා බවත් සාක්ෂි දරා කියමි. සැකයෙන් තොරව මෙම කරුණු දෙක මත අල්ලාහ්ව බැහ දකින

දාසයා ස්වර්ගයට පිවිසේ.

3. පිළිගැනීම

මෙය මෙම කලිමාවේ අඩංගු සියලු දේ සිතින් හා මුවින් පිළිගැනීමයි. තවද, නඹිතායක තුමාගේ කියමන් හා චතුමාගෙන් ලැබූ සියලු දේ කිසියම් ප්‍රතික්ෂේපයෙන් තොරව පිළිගැනීමයි. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَنْفُرُقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ البقرة ٢٨٥

තමාගේ ස්වමියා (අල්ලාහ්) විසින් පහළ කළ සියලු දේ රසුල්වරුන් (දුතයන්) විශ්වාස කළහ. එසේම විශ්වාස වන්තයන්ද විශ්වාස කළහ. (මෙම) සියලු දෙනාම මලාආකාවරුන්, දේව ග්‍රන්ථයන් හා රසුල් වරුන් විශ්වාස කළහ. අපි රසුල්වරුන් අතර වෙනස්කම් ඇති නොකරන්නෙමු. තවද, අපි ඇසුවෙමු. පිළිපැද්දෙමු. දෙවියනේ, මඟෙන් අපි සමාව අයැදින්නෙමු. මඟ වෙනද අපි යළි පැමිණෙන්නෙමු. යනුවෙන් මවුහු පැවසීහ. (2:285)

ඡරීආ නිති රීතිවලින් කොටසක් හෝ එහි දණ්ඩ නිතිය හෝ මේ සියල්ල හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මෙම (කලිමාව) පිළිනොගන්නන් හා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ය. මෙවෙන්නන්ට සොරකමට දෙන දඩුවම හෝ අතවරයට දෙන දඩුවම හෝ ඛුහාරාය සේවනය හෝ හිමිකම් නීතිරීතියන් හෝ මෙවැනි දේ ප්‍රතික්ෂේප

කරන්නන් උදාහරණයෙකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ﴾ الأحزاب: ٣٦

අල්ලාහ් තඤාලා හා තබ්තුමා යම් කිසි දෙයක් තීරණය කළයින් පසු ඒ ගැන විකල්ප තීරණ ගැනීමේ අයිතිය කිසියම් විශ්වාසවන්ත පුරුෂයෙකුට හෝ ස්ත්‍රීයෙකුට නොමැත. (33:36)

4. වහල්වීම

එය පරිගුද්ධ කලීමාව දැනුම්දෙන පරිදි වහල් (යටත්) වීමයි. වහල්වීම හා පිළිගැනීම අතර වෙනසක් තිබේ. පිළිගැනීම යන්නේ (කලීමාවේ) තේරුම මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීමයි. වහල්වීම යන්නේ ක්‍රියාවෙන් පිළිපැදීමයි. යමෙකු ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් හි තේරුම දැන ගෙනද, එය නිශ්චයකරද, පිළිගැනද සිටී. නමුත් ඒ අනුව එහි ඉලක්කය කරා මහු ක්‍රියා නොකරන්නේද එය නිශ්චලවේ. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿ وَأَيْنُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ ﴾ الرمر: ٥٤

තවද, (මනුෂ්‍යයෙහි, වෙදනාවට ලක්වීමට පෙර) මග ගේ දෙවියා වෙතට (පව් සමාව අයැද) යොමුවන්න. සම්පූර්ණයෙන්ම මහුට වහල්වන්න. (39:54) තවද මහු මෙය මෙසේ පවසයි:

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

﴿ فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ النساء: ٦٥

ඔබ දෙවියා මත දිවුරා කියමි. ඔවුන් තමන්තුළ ඇතිවූ ප්‍රශ්නවලදී ඔබව විනිශ්චයකරා ලෙස පිළිගැනීමෙන් පසු ඔබ කළ විනිශ්චය ගැන තෘප්තිමත්වී එම විනිශ්චය පිළිගන්නාතුරු ඔවුහු විශ්වාස වන්තයන් විය නොහැක. (4:65)

5. සත්‍යභාවය

සත්‍යභාවය අල්ලාහ් සමගයි. එය විශ්වාසය කෙරෙහිද, ප්‍රතිපත්තිය කෙරෙහිද සත්‍යවන්තයා විය යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴾ التوبة: ١١٩

විශ්වාසවන්තයෙකි, අල්ලාහ් තඤාලාට බියවී (ප්‍රකාශයෙන් හා ක්‍රියාවෙන්) සත්‍යවන්තයන් සමග සිටින්න. (9:119) තබී තායක තුමා පවසයි

(مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه أحمد في المسند

කවරෙකු තම සිතින් සත්‍යයෙන්ම 'තැමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත' යනුවෙන් පවසන්නේද ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසෙයි. (මුස්තද් අහ්මද්)

යමෙකු ඡහාදත් (සාක්ෂිය) මුවින් පවසා එහි යථාර්තය සිතින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ඔහුට ජය නොලැබේ. ඔහු මුතාෆික් වරුන්ගෙන් අයෙක්වේ. තබීතායතතුමා ගෙන ආ දේශිත් සමහරක් හෝ සියල්ල හෝ බොරු කිරීම සත්‍යභාවය නැති කිරීමකි. මන්දයත්, අල්ලාහ්

තනි තායකතාව පිළිපදින ලෙසත්, මහු සත්‍ය කරන ලෙසත් අපට අණකර ඇත. තවද, අල්ලාහ් එය තමා පිළිපැදීම සමගම මෙසේ සඳහන් කරයි.

﴿ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ... ﴾ النور ٥٤

(තනිතුවනි) පවසන්න. 'අල්ලාහ් තආලාව පිළිපදින්න. තවද, (මහුගේ) දුතයාද පිළිපදින්න. (24:54)

6. චිත්ත පාරිශුද්ධිය

එය මිනිසා සියලු මර්කයෙන් තොරව පවිත්‍ර සිතුවිල්ලෙන් තම ක්‍රියාවන් නිස්කලංක කිරීමයි. මහුගේ ප්‍රකාශ හා ක්‍රියා සියල්ල අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යන චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් හා මහුගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් තිබීමයි. මෙහි මූලිකවලාභ හෝ ප්‍රසිද්ධිය හෝ ලාභ සිතුවිල්ල හෝ කෙනෙකුගේ වාසිය හෝ බාහිර, අභ්‍යන්තර ආසාවන් හෝ යමෙකුගේ ආදරයට ක්‍රියා කිරීම හෝ මද්දනවලට ඇබ්බැහිවීම හෝ අල්ලාහ්ගේ යහ මග හැර අන් මගන් පිළිපැදීම හෝ නොවිය යුතුයි. නමුත්, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කැඳවීමේ හා පරලොවෙහි තෘප්තිය තිබීම අවශ්‍යයයි. කිසියම් කෙනෙකුගේ ප්‍රතිලාභය හෝ තූතිය සිතින් අපේක්ෂා නොකළ යුතුයි. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾ الزمر ٣

දැනගන්න, පිරිසිදු වන් පිළිවෙත් (සියලු අඳහිමයන්) අල්ලාහ්ටය. (39:3) අල්ලාහ් තආලා මෙය මෙසේ පවසන්නේය:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البينة : ٥

අල්ලාහ් තආලා කෙරෙහි තමන්ගේ වැඳුම් පිදුම් (යහපත් මාර්ගයෙන්) චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් කිරීම සඳහා මවුත්ව අණකරන ලදී. (98:5) තවද, බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් තඛ්තූමා පැවැසූ වැකියක් උත්තාන් (රලි) මෙසේ පවසයි.

(فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ

وَجَهَّ اللَّهُ) رواه البخاري ومسلم

නිශ්චයවශයෙන්ම යමෙකු අල්ලාහ් තආලාගේ තාප්තිය තකා ‘ලඳුලාහ ඉල්ලල්ලාහ’ යනුවෙන් පවසන්නේද, මහුට අල්ලාහ් අපාය තහනම් කරයි. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

7. අල් මහබ්බා-ආදරය කිරීම

අල්මහබ්බා යන්නේ, මෙම වැදගත් වැකිය (කලිමාව) ද, එය දැනුම්දෙන කරුණද, එහි අරමුණද ආදරය කිරීමයි. එනිසා අල්ලාහ්ට හා මහුගේ රජුල්වරයාට ආදරය කළ යුතුයි. එම ආදරය අන් සියලු ආදරයට වඩා උසස්විය යුතුයි. තවද, ආදරය කිරීම පිළිබඳ කොත් දේසිය හා එයට අවශ්‍ය දේ අනුගමනය කළ යුතුයි.

එබැවින්, අල්ලාහ් තආලට, මහුගේ ගෞරවය, කීර්තිය, බිය, අපේක්ෂාව යනාදියෙන් යුත් ඇල්මෙන් ආදරය කළ යුතුයි. එසේම පොදුවෙන් මක්කා, මදීනා හා දේවස්ථානය (මස්ජිද්) යන අල්ලාහ් ප්‍රියකරන ස්ථානයද, රමසාන් මාසය, හජ් මාසයේ (ප්‍රථම) දින දහය හා

වෙනත් අල්ලාහ් ප්‍රියකරන කාල පරිච්ඡේදයන්ද, තබ්වරුන්, රසුල්වරුන්, මලාඉකාවරුන්, සත්‍යවත්තයන්, පරිත්‍යාගශීලීන්, යහපත්ශීලීන් හා වෙනත් අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන අයද, තැඳීම, සකාතය ගෙවීම, උපවාසයේ යෙදීම හඒ කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම යන අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන ක්‍රියාවන්ද, දික්රී (සිහිකිරීම) හා කුරාතය පාරායනය කිරීම යන අල්ලාහ් ප්‍රියකරන මුවින් ප්‍රකාශ කරන දේද ආදරය කළ යුතුය.

තවද, තමා පිළිබඳ ආදරයටද, තමාගේ ආසාවටද හා ප්‍රියටද වඩා අල්ලාහ් පිළිබඳ ආදරයට වැදගත් තැන දීම ආදරය කිරීමෙකි. තවද, මහු අප්‍රිය කරන දේ අප්‍රිය කිරීමද ආදරයෙකි. මහු කාගිරීවරුන් (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්) අප්‍රිය කරයි. එනම්, කුර්රී, අකුසල් හා පාප ක්‍රියාවන් අප්‍රිය කළ යුතුය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾ المائدة : ٥٤

විශ්වාස වන්නන්ගේ, මතෙත් කවරෙකු හෝ මහුගේ ආගම අතහැර යන්නේද, (අල්ලාහ් තආලාට කිසියම් පාඩුවක් නොවන්නේය.) එවිට අල්ලාහ් වෙනත් සමාජයක් ගෙන එයි. මහු මවුත්ව ආදරය කරයි. මවුහුද මහු ආදරය කරති. මවුත් මු:මින්වරුන් (විශ්වාස වන්නන්) සමග කීකරුවෙන්ද, කාගිරීවරුන් (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්) සමග අකීකරු වෙන්ද හැසිරෙති. අල්ලාහ්ගේ මගහි සටන් කරති. නින්දා කරන්නන්ගේ

නින්දාවලට නොබිය වෙති. (5:54)

මුහම්මදුර් රසූලුල්ලාහ් හි තේරුම

මෙහි තේරුම වනුයේ, නබිත්‍යකතූමා මුලු මිනිස් සමාජය කරා එවනලද අල්ලාහේ දුතයා (රසූල්) හා දාසයා (අබිද්) ලෙස බාහිරවද, අභ්‍යන්තරවද දැනගැනීම සහ මහු අණ කළ දේ පිළිපැදීමෙන්, මහු දැනුවත් කළ දේ සත්‍ය කිරීමෙන් හා මහු වලක්වූ දේ වැලකීමෙන් එහි අරමුණ කරා ක්‍රියා කිරීමයි. තවද, අල්ලාහ් නියම කළ පරිදි වැඳුම් පිදුම් කිරීමයි.

නබි ත්‍යාගකතූමා අල්ලාහ්ගේ දුතයා වශයෙන් සාක්ෂි දීමට කරුණු දෙකක් තිබේ. එය අබිදු (දාසයා) හා රසූල් (දුතයා) වන්නේය. මෙම කරුණු දෙක නබි ත්‍යාගකතූමා කෙරෙහි සීමාව ඉක්මවා යාමද, අවතක්සේරු කිරීමද නැතිකරයි. මහු අල්ලාහ්ගේ දාසයා හා දුතයාය. මහු මෙම උතුම් ලක්ෂණ දෙකෙකින්ම සියලු මැවුම් අතර සම්පූර්ණ වන්නයාය. මෙහි අබිද් හි තේරුම අදහන දාසයාය. එනම් මහු මවනලද අනෙකුත් මිනිසුන් සේ මිනිසාය. මවුන්ට සිදු වන දේ මහුටද සිදුවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ﴾ الكهف: 110

(නබිතුමනි,) මම පවසන්න, නිශ්චය වශයෙන්ම මමද මඟලා සේ මිනිසෙකි. (18:110) තවද, අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴾ الكهف: 1

සියලුම ප්‍රශංසා තමාගේ දාසයා වෙත කිසියම් ඇදයක් (අඩුවක්) නොමැති කරානය පහළ කළ අල්ලාහ් තභාලා ටම හිමිවේ. (18:1)

රසුල් යන්නේ මුලු මිනිස් සමාජයන් වෙත අල්ලාහ් දෙවියන් කරා කැඳවීම සඳහා එවතලද සුභාරංචි පතන්නා හා අවවාද කරන්නාය.

මෙම කරුණු දෙක මත සාක්ෂි පැතීම තභිතායක තුමා කෙරෙහි පහසුවෙන් සිතිමද, සීමා ඉක්මවා යාමද වළක් වයි. තභිතුමා මහුගේම සමාජයේ (සාමාන්‍ය) කෙතෙක් ලෙස තර්ක කරන්නන් එතුමා අවතක්සේරු කරන්නන්ය. එතුමා පිළිබඳව සීමා ඉක්මවා කරන්නන් මහු දාසයා යන ස්ථානයෙන් බැහැරකර වැළුම් පිදුම්වලට සුදුස්සා කිරීමටත්, අල්ලාහ් හැර එතුමාගෙන් පවි සමාව අයැදීමටත්, (අල්ලාහ් හැර මහු සුදුස්සා නොවී සිටියදී) තමන්ගේ අවශ්‍යථා ඉටුකිරීම හා කරදරයෙන් මුදාවීම සඳහා ඉල්ලීමටත් පටන් ගත්හ. තවත් පිරිසක් එතුමාගේ සංදේශය ප්‍රතික්ෂේප කළ අතර එතුමා පිළිපැදීමෙන් අඩු පාඩු කළහ. තවද, එතුමා ගෙන ආ දේට එරෙහි විරුද්ධ ප්‍රකාශවල නිරතව සිටිහ.

විශ්වාසයේ අනිවාර්ය කරුණු

තියතවශයෙන්ම ප්‍රකාශයේ හා ක්‍රියාවේ වලංගුභාවය හා පිළිගැනීම පවතින්නේ නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය මත බව අල් කරානයේ හා අල් හදිසියේ ආධාර මාර්ගයෙන් දැන ගන්නට ලැබේ. එනිසා ප්‍රතිපත්තිය නිවැරදි නොවන්නේද, එවිට එම ප්‍රතිපත්තියෙන් සිදුවන සියලු ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියාවන් අවලංගුවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَنْ يُكْفَرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

المائدة: ٥

තවද, කවරෙකු විශ්වාසකිරීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද, ඔහුගේ ක්‍රියාව විනාශවේ. තවද, ඔහු පරලොවෙහි අලාභයට පත්වූ අය සමග සිටී. (5:5) තවද අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ، لَأَنْ أَشْرَكَتَ لَيَجْتَبَنَنَّ عَمَلَكَ

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الزمر: ٦٥

තවද, (නඹතූමනී) ඔබ (දෙවියාට) මීරික් කිරීමෙහි යෙදෙන්නේද, ඔබගේ ක්‍රියා සියල්ල විනාශවේ. ඔබ අලාභ කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙස පත්වේ. යනුවෙන් මඛටත් මඛට ඡෂර සිටී අයටත් වහී (වෙද වැකිය) ගහින් පවසන ලදී. (39:65)

නියත වශයෙන්ම නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය (අකීදා) වන්නේ, අල්ලාහ්ද, ඔහුගේ මලාආකාවරුන්ද, ඔහුගේ දේව ග්‍රන්ථද, ඔහුගේ දූතයන්ද, අවසාන දිනයද, ඉරණමද චිත්ත පැරිශුද්ධියෙන් විශ්වාස කිරීම බව අල් කුරානය හා අල් හදීසය අනාවරණය කරයි.

පබාවිත් මෙම කරුණු භය නිවැරදි (පැහැදිලි) මූලික ප්‍රතිපත්තියෙකි. කුමක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් වෙද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද නඹ මුහම්මදු (සල්) තුමා එව්වෙද මෙම නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය කරාය. මෙය ඊමාන් (විස්වාස කිරීමේ) අනිවාර්ය කරුණු ලෙස හැඳින්වේ.

1. අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම

මෙය නැමදීමට සුදුස්සා හා හිමිකාරයා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බව විශ්වාස කිරීමයි. කුමක් නිසාදයත්, මහු මහුගේ දාසයන් මවන්තාය. මවුන්ට උපකාර කරන්නාය. ආහාර සපයන්නාය. මවුන්ගේ රහස හා පරහස දැන සිටින්නාය. මවුන්ගෙන් අවනතවන්නන්ට (අඳහිමි කරන්නන්ට) ත්‍යාගද, පාපකරුවන්ට දඩුවමද දීමට ශක්ති වන්නාය. අල්ලාහ් මිනිස් හා පින් වර්ගයන් මවා මෙම අඳහිමි ඉටු කිරීම සඳහා මවුන්ට අණ කළාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ، مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ، إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴾
 الذاريات: ٥٦-٥٨

තවද, පින් හා මිනිස් වර්ගයන් මාහට ඉබාදත් (සම්පූර්ණ යෙන් අවනතවී මාගේ අණ පිළිගෙන ජීවත්වීමට හා මාහට පමණක් වැළුම් පිණුම්) කිරීමට හැර මා මැවූයේ නැත. මා කිසියම් සම්පතක් මවුන්ගෙන් අපේක්ෂා නොකරමි. මාහට මවුන් ආහාර සැපයීමද අපේක්ෂා නොකරමි. නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ් තආලා ආහාර සපයන්නාය. බලවත් ශක්තිවන්නාය. (51:56-58)

අල්ලාහ් දුතයන් එව්වේද, වේද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද මෙම සත්‍යතාවය පැහැදිලි කිරීමටත් එය කරා කැඳවීමටත් එයට විරුද්ධ දේශිත් වැළකී සිටීමටත්ය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

නිශ්චයවශයෙන්ම මෙහි අල්ලාහ්ටම වැදුම් පිදුම් කරන්න. යක්ෂයන් (මෛතෘන් වරුන්) ගෙන් වැළකින්න. යනුවෙන් පැවසීම සඳහා අපි සෑම සමාජයටම රසුල්වරුන් (දූතයන්) එවුවෙමු. (16:36)

මෙම ඉබාදත් හි යථාර්ථය වන්නේ ප්‍රාර්ථනා කිරීම, බියවීම, අපේක්ෂා කිරීම, නැමදීම, උපවාස කිරීම, කැපීම, භාර කිරීම හා වෙනත් අඳහිම් සියල්ල අල්ලාහ් වෙතුවෙන් යන චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් මහු ඒකත්වය කිරීමයි. මෙය සම්පූර්ණ ආදරයෙන් යුත් ඇල්මෙන්ද, බියෙන්ද තිබිය යුතුය. අල් කුරානයෙහි අධික ලෙස සඳහන් වන්නේ මෙම වැදගත් මූලික කරුණු පිළිබඳවය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ، أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾ الزمر: ٢٠

මෙහි අර්ථය කෙරෙහි පාරිශුද්ධියෙන් අල්ලාහ් නමදින්න. දැනගන්න, පාරිශුද්ධි අර්ථය (ට අයත් නැමදුම් සියල්ල) අල්ලාහ්ටම හිමිවේ. (39:2,3) නවද, අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾ الإسراء: ٢٣

මහුටම භාර (අත් කිසිවෙකුට) මෙහි නොඅදහන ලෙස මෙහි දෙවියා නියම කරයි. (17:23) නවද අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ غافر: ١٤

එනිසා, කාරිවරු ප්‍රතික්ෂේප කළත්, මෙලො සම්පූර්ණයෙන්ම අවනතවී අර්ථය කෙරෙහි පාරිශුද්ධියෙන් මහු වෙත පමණක් ප්‍රාර්ථනා අයැදින්න. (40:14)

අල්ලාහ් තආලා තම දාසයන්ට අනිවාර්ය කළ සියලු දේ හා ඉස්ලාමයෙහි භාහිර කරුණු මගින් මවුන්ට නියම කළ දේ විශ්වාස කිරීමද අල්ලාහ් විශ්වාස කිරීමෙකි. ඒවා, වැදුම් පිදුම් කිරීමට අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බවත්, මුහම්මත්තුමා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාක්ෂි දීම, සලාත් නැමදුම ඉටුකිරීම, සකාතය ගෙවීම, රාමසාන් උපවාස ගිලයේ යෙදීම හා ශක්තිවන්තයන් හඒ කර්තව්‍යය ඉටුකිරීම යනාදීන්ද, ඡරීෆා (ආගම) අනිවාර්ය කළ වෙනත් කාර්යයන්දවේ. මෙයින් උතුම් හා වැදගත් කරුණ වන්නේ ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහු මුහම්මදුර් රසූලුල්ලාහි යන්නේය.

මෙම විශ්වාස මැව්වේද, තම ඥානය හා ශක්තිය මත ලොව වැසියන් පාලනය කරන්නේද අල්ලාහ්ය. මහු මෙලොව හා පරලොව පාලනය කරන්නාය. සියලු ලොව වැසියන්ගේ පාලකයාය. මහු හැර අන් කිසි මවන්තෙකුද පාලකයෙකුද නොමැත.

මහු රසූල්වරුන් එව්වේද, වේද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද දාසයන් ගිලාවාර කිරීමටද මවුන්ගේ ජයග්‍රහණය උදෙසා කැඳවීමටද මෙලොව හා පරලොවෙහි මවුන්ගේ යහපතද උදෙසාය. මේ සියල්ලෙහි මහුට සමානව කිසියම් දෙයක් නොමැත. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ الزمر: ٦٢

අල්ලාහ් සියලු දේ මවන්නාය. තවද, මහු සියලු දේ කෙරෙහි වගකිව යුත්තාය. (39:62)

අල් කුර්ආනයෙහි හා තබ් තුමාගේ වැකියෙහි සඳහන් අල්ලාහ්ගේ අලංකාර නාමයන් හා ශ්‍රේෂ්ඨ ලක්ෂණයන්

කිසියම් වෙනස් කිරීමෙන්, වසංකිරීමෙන්, රූපකිරීමෙන් හා උදාහරණ කිරීමෙන් ණාරව විශ්වාස කිරීමද අල්ලාහ් විශ්වාස කිරීමෙකි. ඒ සමගම, මෙම නාමයන් හා ලක්ෂණ යන් මැවීම්වලට මජ්ජු නොකර, ලක්ෂණ කිරීමට සුදුස්සා වන අල්ලාහ්ගේ මෙම නාමයන් හා ලක්ෂණයන් දැනුම් දෙන කරුණුද විශ්වාස කළ යුතුය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ الشورى: 11

මහු හා සමාන කිසි දෙයක් නොමැත. මහු කන්දි තෙත් යොමා සිටින්නාය. (42:11)

2. මලාඉකාවරුන් විශ්වාස කිරීම

මලාඉකාවරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය පොදුවෙන් හා පුළුල් වශයෙන් පවතී. එහෙයින්, මුස්ලිම් වරයෙකු අල්ලාහ් තභාලාට මහු මවනලද මලාඉකාවරුන් සිටින බවත්, මවුන් තම අල්ලාහ් කෙරෙහි තැමදුමෙහි නිරතවී සිටින බවත් විශ්වාස කළ යුතුය. මවුන් විවිධ කණ්ඩායම් වශයෙන් සිටිති. මවුන්ගෙන් අර්ෂය ඉසුලීම භාර අයද, ස්වර්ගය හා අපාය භාර අයද, දාසයන්ගේ ක්‍රියාවන් රකින අයද සිටිති. එසේම පුළුල් වශයෙන් අල්ලාහ් හා නබිතුමා තම කළ අයද විශ්වාස කළ යුතුය. මවුන් පිබිරිල්, මිකාරල්, අපායේ භාරකරු මාලික්, සුර් පිමීම භාර ඉස්රාෆීල් හා මෙමැන්තන්ය. නබි තුමා පැවැසූ බව ආයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ පවසන්නීය:

(خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِنْ مِمَّا

وَصَفَ لَكَ) رواه مسلم

මො ඉකාවරුන් ආලෝකයෙන්ද, පින්වරුන් දල්වන ගිත්තෙන්ද, (නබි) ආදම් (ප්‍රථම මිනිසා) බලලාට වර්ණනා කළ දේයින්ද (පස්වලින්ද) මවනලද්දේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

3. වේද ග්‍රන්ථ විශ්වාස කිරීම

අල්ලාහ් තඹාලා තම යථාර්තය පැහැදිලි කිරීම හා මහු කරා කැඳවීම සඳහා මහුගේ නබි (වක්තෘ) වරුන්ට හා රසූල් (දුත) වරුන්ට වේද ග්‍රන්ථ පහළ කළ බව කෙටියෙන් (පොදුවෙන්) විශ්වාස කළ යුතුයි. පුළුල් වශයෙන් තවරාත්, ඉන්ජිල්, සබූර් හා කුරාන් යනුවෙන් අල්ලාහ් තමිකළ වේද ග්‍රන්ථයන් විශ්වාස කළ යුතුයි.

අල්කුරානය ඒවායින් ශ්‍රේෂ්ඨ හා අවසාන ග්‍රන්ථයෙකි. මෙය අනෙකුත් වේද ග්‍රන්ථ ආරක්ෂා හා සත්‍ය කරයි. මෙය සෑම මිනිස් සමාජයම පිළිපැදීමද නබිතායකතමාගේ සුන්තා (හදිස්) නිවැරදි කළ දේ මගින් තීන්දු කිරීමද අනිවාර්යයි. කුමක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් මුහම්මදු නබිතුමාව සියලු දෙවර්ගයන් (පින් හා මිනිස්) කරා එවවේය. තවද, මවුන් අතර තීන්දු කිරීම සඳහාද, මවුන්ගේ සිතෙහි දේ (රෝගය) ට මාෂධය වශයෙන්ද, සියලු දේ පැහැදිලි කිරීමක් ලෙසද, සියලු ලොව වැසියන්ට යහමග හා කරුණාදා වශයෙන්ද මෙම කුරානය මහුට පහළ කළාය. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُوكًا فَاتَّبِعُوهُ وَأَطِئُوا أَمْرَكُمْ رُحْمًا﴾ : 100

(මනුෂ්‍යයෙනි,) මෙයද ධර්ම ග්‍රන්ථයෙකි. මෙය අපි පහළ කළේමු. මෙය ප්‍රසංසාලද ග්‍රන්ථයෙකි. එනිසා මෙය

පිළිපදින්න. තවද, මෙලාට කරුණාව ලැබීම සඳහා මහුට බියවන්න. (6:155) තවද අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ

لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ **الحل: ٨٩**

(නබිතුමනි) මෙම ග්‍රන්ථය සියලුදේද පැහැදිලි කිරීමක්, යහමග යොමු කිරීමක්, කරුණාව සැලසීමක් හා සුභාරංචි පැතීමක් වශයෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට පහළ කළේය. (16:89)

4. රජුල්වරුන් (දුතයන්) විශ්වාස කිරීම

පොදුවෙන් හා පුළුල් වශයෙන් රජුල්වරුන් විශ්වාස කිරීම අවශ්‍යයයි. එනිසා, ඇත්ත වශයෙන්ම අල්ලාහ් තම දාසයන් වෙත සුභාරංචි පතන, අවවාද කරන, යථාර්ථය කරා කැඳවන රජුල්වරුන් (දුතයන්) එවූ බව විශ්වාස කළ යුතුය. එනිසා කවරෙකු මවුන්ට ඇහුම් කම් (උත්තර) දෙන්නේද මහු භාග්‍යවත්ත ජයග්‍රාහිකයාය. තවද, කවරෙකු හෝ මවුන්ට විරුද්ධවන්නේද මහු පරාජයට හා ශෝකයට පත්වන්නාය. මවුන්ගෙන් අවසාන හා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නයා මුහම්මදු නබිතුමාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

الحل: ٣٦

සත්‍ය වශයෙන්ම, ‘අල්ලාහ්ට වැඳුම් පිදුම් කරන්න, ශෛත්තාන් (යක්ෂයන්) ගෙන් ඇත්වන්න.’ යනුවෙන් දේශනා කිරීම සඳහා සෑම සමාජයක් කරාම අවි දුතයන් එවුවේය. (16:36) තවද අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رُّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾

الأحزاب: ٤٠

මුහම්මද (තුමා) මඟලාගේ කිසියම් පුරුෂයෙකුට හෝ පියෙකු ලෙස නොසිටියේය. එනමුත්, මහු අල්ලාහ්ගේ දූතයා හා අවසාන නබිවරයා වශයෙන් සිටියේය. (33:40)

පූළේ වශයෙන් හා විශේෂයෙන් අල්ලාහ් හා නබිතායක තුමා නම් සඳහන් කළ රජුල්වරුන් (දූතයන්) විශ්වාසකළ යුතුයි. මවුහු තුන්, හුද්, සාලිහ්, ඉබ්‍රාහිම් හා වෙනත් නබි වරුන්ය. එතුමන්ට හා නබි තුමාට අල්ලාහ්ගේ උතුම් සාමය හා සමාදානය ලැබෙනු මැත.

5. අවසාන දිනය විශ්වාස කිරීම

අල්ලාහ් තඞ්ඛාලා හා නබිතායකතුමා පැවැසූ, මරණයෙන් පසු සිදුවන සියලු දේ කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම මෙයට අදාලවේ. එනම්, මිනිවලෙහි නොසන්සුන්තාවය, එහි භාග්‍ය හා වේදනාව, පරලොවෙහි සිදුවන බියජනක හා අසිරු තාවය, සිරාත් පාලම, මිසාත් තරාදිය, ප්‍රශ්න කිරීම, න්‍යාග පිරිනැමීම, මිනිසුන් අතර (කුසල් හා අකුසල් ක්‍රියා සඳහන්) පුස් කොලය බෙදීම, එය වම් අතින් ලබාගැනීම, දකුණ අතින් හෝ පිටුපසින් ලබාගැනීම යනාදිය විශ්වාස කළ යුතුයි.

තවද, නබිතුමාට දෙනු ලබන පොකුණ, ස්වර්ගය, අපාය, විශ්වාසවන්තයන් අල්ලාහ් තඞ්ඛාලා බැහ දැකීම, මවුන් සමග අල්ලාහ් කතාකිරීම සහ කුරානය හා හදිසය මගින් ලැබූ මෙවැනි වෙනත් දේ ගැන විශ්වාස කළ යුතුයි. තවද එය අල්ලාහ් හා නබිතායකතුමා පැහැදිලි කළ

අසුරින් තහවුරු කළ යුතුය.

6. කළා හා කද්රේ (ඉරණම) විශ්වාස කිරීම

මෙම විශ්වාසය කරුණු හතරක් මත පවතී.

01. නිශ්චයෙන්ම, අල්ලාහ් පෙර සිදුවූ හා පසුව සිදුවන්නට යන දේද, තම දාසයන්ගේ ස්වභාවය, ආභාරය, ආයුෂ කාලය, ක්‍රියාව හා මවුන්ගේ වෙනත් කාර්යයන්ද දැන සිටින්නාය. මහුට කිසිදු දෙයක් සැඟවිය නොහැක. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ۱۱۵ ﴾

නිශ්චයවශයෙන්ම අල්ලාහ් සියලු දේම දැන සිටින්නාය (9:115)

02. මහු සැලසුම් කළ හා තීරණය කළ සියලු දේ ලිඛිතව තිබීම. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝ ۱۲ ﴾

තවද, සෑම දෙයක්ම අපි පැහැදිලි ග්‍රන්ථයෙහි ආරක්ෂා කොට තිබෙමු. (36:12)

03. මහුගේ පැවැතීමේ හැකියාව විශ්වාස කිරීම. එය මහු සිතන දේ සිදුවීම හා මහු නොසිතන දේ නොසිදුවීමය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ آل عمران ۴۰ ﴾

එසේම අල්ලාහ් තමා සිතන දේ කරන්නේය. (3:40)

04. මහු ලොවෙහි සියලු දේ මැවීම. මහු හැර වෙනතා හා පාලකයා නොමැත. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ الأنعام: ١٠٢

මහුනමා මබලාගේ අල්ලාහ්ය. මබලාගේ දෙවියාය. මහු හැර අන් කිසි දෙවියෙකු නොමැත. සෑමදේ මවන්නා මහුය. එබැවින්, මහුටම අවනතවී වැදුම් පිදුම් කරන්න. තවද, මහුනමා සෑම කාර්යයන් නිරීක්ෂන කරන්නාය. (6:102)

ඉස්ලාමයෙන් පිටමාවන කරුණු

මුස්ලිම්වරයෙකු විවිධ ආකාරයෙන් තම ධර්මයේ සිට පිටත්වේ. එයින් ඉතා අනතුරු දායක හා අධික වශයෙන් සිදුවන දේ දහයක් තිබේ. ඒවා මෙසේය :

01. අල්ලාහ්ට මිරික් කිරීම. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ المائدة: ٧٢

කවරෙකු අල්ලාහ්ට සහකාරත්වය කරන්නේද, මහුට අල්ලාහ් ස්වර්ගය තහනම් කරයි. මහුට සුදුසු ස්ථානය අපායයි. අපරාධ කරන්නන්ට උපකාර කරන්නන් නොමැත. (5:72) මෙ අයගෙන් ප්‍රාර්ථනා කිරීම, මවුන් මගින් සමාව අයැදීම, මවුන්ට භාර භාර මජ්ජු කිරීම, මවුන්ට තරඹිල්ල දීම යනාදියද අල්ලාහ්ට මිරික් කිරීම මෙකි.

02. තමා හා අල්ලාහ් අතර තැරව් කරුවන් ඇති කිරීම. මෙසේ තැරව් කරුවන් ඇතිකර, මවුන්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන්නා, මවුන්ගෙන් නිර්දේශ (රුකමදැරූ) පනන්නා,

මවුන් වෙත නම කාර්යයන් පවරන්නා කාගිරිය.

03.(අල්ලාහ්ට හවුල්කාරත්වය කරන) මුෂ්රික්වරුන්, (ප්‍රතික්ෂේප කරන) කාගිරි නොකරන්නා හෝ මවුන්ගේ කුෆර් හි සෑක නොකරන්නා හෝ මවුන්ගේ මාර්ගය තිවුරදී කරන්නා කාගිරිය.

04.නබි් නායකතුමාගේ (යහ) මගට වඩා අන් අයගේ මාර්ගයන් ඉමහත් සම්පූර්ණ බව හෝ එතුමාගේ අණ පණත්වලට වඩා අන් අයගේ අණපණත් යහපත් බව තිශ්වය කරන්නා කාගිරිය. මෙය මිනිසුන් ඇතිකර ගන්නා තිනි රිනි හා විධිවිධාන ඉස්ලාමීය ෂරීආවට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ බව හෝ ඉස්ලාම් හි තිනිරිනියන් මෙම කාලයට උචිත නොවන බව හෝ මුස්ලිම්වරුන්ගේ නොදියුණුවට මෙය හේතුවන බව හෝ ජීවිතයේ අනෙකුත් අංගයන් හැර නමා දෙවියන් පිළිබඳ සම්බන්ධ නාවය පමණක් සීමා කිරීම හෝ සොරාගේ අත කැපීම, ගණිකා වෘත්තියේ යෙදෙන විවාහකයන් ගල් ගසා මැරීම යන අල්ලාහ්ගේ තිනියන් ක්‍රියා කිරීම කාලයට නොමඛිත බව හෝ සිතීමට සමානය.

එසේම, ෂරීආවේ තිනිරිනි අන් තිනිරිනිවලට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ බව තිශ්වය කළත්, ගනුදෙනු කිරීම හෝ දඬුවම් පමුණුවීම යනාදියෙහි අල්ලාගේ ෂරීආ නොවන තිනිරිනි වලංගු බව තිශ්වය කිරීමද මෙහි ඇතුළත්වේ. කුමක්නිසාදයත්, මෙය අල්ලාහ් අවලංගු කළ දේ වලංගු කිරීමකි. අල්ලාහ් අවලංගු කළ දේ වලංගු කරන්නන් සෑම දෙනා කාගිරිය.

05.නබි්නායක තුමා ගෙන ආ දේ ප්‍රිය කිරීම, මහු එය ක්‍රියා කළත් කාගිරිය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴾ محمد: 9

කුමක්තිසාදයන්, අල්ලාහ් පහළකළ (වේද ග්‍රන්ථයෙහි) දේ මවුන් අප්‍රිය කළහ. එනිසා මවුන්ගේ ක්‍රියා සියල්ලම මහු නිශ්චල කළාය. (47:9)

06. නඛිතායක තුමාගේ දහමෙහි යම් දෙයක් හෝ එහි තායාග හෝ දඩුවම විභිළ කිරීම. එය කුෆර් කිරීමෙකි. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿ قُلْ أَبِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ، لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ

إِيمَانِكُمْ ﴾ التوبة: ٦٦، ٦٥

(නඛිතුවනි) මඛලා අල්ලාහ් තආලාද, මහුගේ වැකි යන්ද, මහුගේ දුතවරයාද විභිළ කරමින් සිටියේ? යනු වෙන් මඛ අසන්න. (මඛලා) ව්‍යාජ් කරුණු නොකි යන්න. නියතවශයෙන්ම, මඛලා විශ්වාස කළායින් පසු ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. (9:65,66)

07. හුනියම් කිරීම. කවරෙකු හුනියම් කරන්නේද හෝ එය පිළිගන්නේද මහු කාෆර්ය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴾ البقرة: 102

නිශ්චයෙන්ම අපි වේදනාවෙහි (සන්සුන්තාවයෙහි) පසු වෙන්නෙමු. එම නිසා (මෙය ඉගෙන ගෙන) කාෆර් නොවන මෙන් අවවාද කරන තෙක් කවරෙකුට හෝ මෙම හුනියම උගැන්වූයේ නැත. (2:102)

08. මුෂරික්වරුන්ට උපකාර කිරීම හා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව මවුන්ට සහාය වීම. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾

المائدة: ٥١

මෙහි කවරෙකු හෝ මවුන් (සුදෙව හා කිතු බැති මතුන්) භාරකරුවන් ලෙස පිළිගන්නේද, නියත වශයෙන්ම මහු මවුන්ගේම අයෙකි. නිශ්චයෙන්ම අල්ලාහ් අපරාධකාර සමාජයට යහ මග නොපෙන්වයි. (5:51)

09. සමහර මිනිසුන් නබිනායක තුමාගේ ඡරිආවෙන් (මග) පිටවිය හැකි බව නිශ්චය කිරීම. එසේ කරන්නා කාචරිය. අල්ලාහ් මෙමසේ පවසයි:

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

آل عمران: ٨٥

තවද, කවරෙකු ඉස්ලාම් හැර (අන්) ධර්මයන් ප්‍රිය කරන්නේද එය පිළි නොගැනේ. තවද, මහු අවසාන දිනයෙහි අලාහයට පත්වූ අය අතර සිටී. (3:85) නබිනායක තුමාගේ සංදේශය කවරෙකුට ලැබෙන්නේද මහුට එය හැර අන් කිසියම් මගක් පිළිපැදීම හෝ එතුමාගේ මග හැර අන් මගක් පිළිපැදීමෙන් මහුට ජයක් ලැබේ යයි නිශ්චය කිරීම හෝ කළ නොහැක.

10. අල්ලාහ්ගේ ධර්මය උදාසීන කිරීම. එය ඉගෙන නොගැනීම හා එය ක්‍රියා නොකිරීම. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا، إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ

مُنْتَقِمُونَ ﴾ السجدة: ٢٢

තවද, කවරෙකු තම දෙවියාගේ වැකියන් සිහිකර දීමෙන් පසු එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද, ඔහුට වඩා මහත් අපරාධ කරුවන් සිටින්නේද? නියත වශයෙන්ම (මෙම) අපරාධ කරුවන්ට දඩුවම් දෙන්නෙමු. (32:22)

මෙය, මුස්ලිම්වරයෙකු වීමට අවශ්‍ය ධර්මයේ මූලිකයන් ඉගෙන ගැනීම උදාසීන කිරීමයි. ධර්මය පුළුල් වශයෙන් ඉගෙන ගැනීම මෙහි අරමුණ නොවේ. තවද, බලහත්කාරකමට ලක්වූවන් හැර ඕනෑකමින් කරන්නා හා විභවකාරයා අතර කිසියම් වෙනසක් නොමැත. මෙහිදී බලහත්කාරකමට ලක්වූ අය ගැන ප්‍රශ්නයක් නොමැත.

والله أعلم ، وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم ،
والحمد لله رب العالمين .

أصول العقيدة

Co-operative office for Call & foreigners Guidance at 3

ردمك : ٩ - ٦٤ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بسلطنة
 تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
 هاتف : ٧٧-٤٢٤ فاكس : ١٧٥١٠٠٠٠ بريد إلكتروني : ١١٦٦٢ بريد إلكتروني : Sultanah22@hotmail.com
 شركة الراحي المصرفية حساب رقم : ١٩٥٠٢١٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠